

GARR-. Familia lexica. **FORMA** gar- PROB App 182. garrulus non garulus. **ETYM** Plt. *GĀRJE/O-? ^{DeVAAN} Ple. *Ĝ(E)G₂R-IE/O- 'edere fortiter uoces'? ^{DeVAAN}; ut elementum gutturale ideoque linguae inarticulatae proximum, sicut ei puerorum animaliumue, cum guttur coniunctum est ISID Orig 11.1.58. a gutture ... garrire dicimus. [FREQ 231 ^{indicia} 14 /d.c.m. 254-184 PLAUT] uocabulum scriptis litterariis omne genus praecipue satirico lyrico dramatico, item titulis lapidariis, aptum; omnibus usibus praecipue quotidianis doctisque, uersu comparatiue abundans; scripta technica, quae uaria sunt, sensus nouos non adiciunt; inde ab initio apparet usu per totam antiquitatem perseuerante, lexica inuentione quae etiam propria nomina complectitur; est igitur, etiam cum eius frequentia in scriptis moderata sit, uocabulum in omnes Romani populi ambitus diffusum; populus is qui uocabulum quodam animalium sono perspicuum statim semantizauit ut describeret loquacitatem uel infinitam garrulitatem, hilarem et aliquantulum malitiosam.

VARIATIO		indicia	p ^{/d.c.m. subc.}
OPERUM	argumentans	77	11
	dramatica	15	34
	exponens	25	8,4
	lyrica	18	63
	narratiua	59	11
	satirica	37	193
DIACHRONICA	III-II aec.	10	25
	I aec.	30	11
	I-II ec.	78	20
	III-V ec.	113	12
DIAPHASICA	docta	49	23
	media	149	11
	quotidiana	33	57
DIASTRATICA	litteraria	217	16
	technica	14	5,1
MODUS	prosa	143	10
	uersu	88	45

¶ **PARADIGMA SIGNIFICATIUM.** uocabulum cum uerbis ad linguam et eius receptionem pertinentibus associatum, ut uox, uerbum, sermo, dicere, narrare, auris; uel cum eius inuentionibus, ut fabula, nugae; cum eis ad feminam pertinentibus, ut uxor, socrus; cum senibus, ut anus, senex; cum pueris denique, ut puella, puer (→garrulitas^b, →garrulus^{b7}); cum auium nominibus, ut hirundo, perdix; cum hominibus ualde loquacibus, ut philosophus; uel cum rebus ad ius pertinentibus, ut ius, lex; item cum adi. ad infinitae loquacitatis uacuitatem pertinentibus, ut uanus; uel ad audientis taedium, ut odiosus; uel cum uoculis per usum conexis, ut loquacitas uerbositas facundia (→garrulitas^b) • se relacionó con palabras del mundo de la lengua y su recepción, como uox, uerbum, sermo, dicere, narrare, auris; o sus creaciones, como fabula, nugae; con las referentes a la mujer, como uxor o socrus; a los ancianos, como anus, senex; o a los niños, como puella, puer; con nombres de aves, como hirundo, perdix; con los referidos a personas especialmente parlanchinas, como philosophus; o los relacionados con el mundo del derecho, como ius, lex; con adj. que indicaban la vaciedad de quien habla sin parar, como uanus; y el cansancio que producían en el oyente, como odiosus; o con aquellas muy cercanas por el uso, como loquacitas, uerbositas, facundia.

FAMILIA LEXICA

